

HOSEAS

KAPITTEL 1

Herrens ord som kom til Hoseas, Be'eris sønn, i de dager da Ussias, Jotam, Akas, Esekias var konger i Juda, og da Jeroboam, Joas' sønn, var konge i Israel.

² Da Herren begynte å tale til Hoseas, sa Herren til ham: Gå og få dig en horkvinne og horebarn! For landet driver hor og følger ikke mere Herren.

³ Da gikk han og ektet Gomer, Dibla'ims datter, og hun blev fruktsommelig og fødte ham en sønn.

⁴ Og Herren sa til ham: Kall ham Jisre'el! For om en liten stund vil jeg besøke Jisre'els blodskyld på Jehus hus og gjøre ende på kongedømmet i Israels hus;

⁵ og det skal skje på den dag at jeg sønderbryter Israels bue i Jisre'els dal.

⁶ Og hun blev atter fruktsommelig og fødte en datter, og han sa til ham: Kall henne Lo-Ruhamah! [den som ikke får miskunn] For jeg vil ikke mere miskunne mig over Israels hus, så jeg skulde tilgi dem;

⁷ men over Judas hus vil jeg miskunne mig, og jeg vil frelse dem ved Herren deres Gud; jeg vil ikke frelse dem ved bue eller sverd eller krig, ved hester eller ryttere.

⁸ Da hun hadde avvent Lo-Ruhamah, blev hun atter fruktsommelig og fødte en sønn.

⁹ Og han sa: Kall ham Lo-Ammi! [ikke mitt folk] For I er ikke mitt folk, og jeg vil ikke tilhøre eder.

¹⁰ Men allikevel skal tallet på Israels barn bli som havets sand, som ikke lar sig måle eller telle, og det skal skje: På det sted hvor det blev sagt til dem: I er ikke mitt folk, skal det sies til dem: Den levende Guds barn!

¹¹ Og Judas barn og Israels barn skal fylke sig sammen og ta sig en høvding og dra op av landet; for stor er Jisre'els dag.

KAPITTEL 2

Si da til eders brødre: Ammi! [Du mitt folk!] Og til eders søstre: Ruhama! [Du som har fått miskunn!]

² Gå i rette med eders mor, gå i rette med henne! For hun er ikke min hustru, og jeg er ikke hennes mann. Få henne til å ta sine horeminer bort fra sitt ansikt og sine utuktige fakker fra sine bryster,

³ forat jeg ikke skal klæ henne naken og stille henne frem som hun var den dag hun blev født, og gjøre henne lik en ørken, et tørt land, og la henne dø av tørst!

⁴ Og hennes barn vil jeg ikke miskunne mig over; for de er horebarn.

- ⁵ For deres mor har drevet hor, hun som fødte dem, har båret sig skammelig at -- hun sa: Jeg vil gå etter mine elskere, de som gir mig mitt brød og mitt vann, min ull og mitt lin, min olje og min vin.
- ⁶ Se, derfor stenger jeg din vei med torner; jeg reiser en mur foran henne, så hun ikke finner sine stier;
- ⁷ når hun løper etter sine elskere, skal hun ikke nå dem, når hun søker dem, skal hun ikke finne dem. Da skal hun si: Jeg vil vende tilbake til min første mann; for dengang hadde jeg det bedre enn nu.
- ⁸ Hun skjønnte ikke at det var jeg som gav henne kornet og mosten og oljen, og som gav henne sølv og gull i mengdevis, som de brukte til Ba'al.
- ⁹ Derfor vil jeg ta mitt korn tilbake, når dets tid kommer, og min most, når tiden er inne, og jeg vil ta bort min ull og mitt lin, som tjener til å skjule hennes blusel.
- ¹⁰ Ja, nu vil jeg avdekke hennes visne kropp for hennes elskeres øine, og ingen skal rive henne ut av min hånd.
- ¹¹ Og jeg vil gjøre ende på all hennes glede, hennes fester, hennes nymåner og hennes sabbater og alle hennes høitider.
- ¹² Og jeg vil ødelegge hennes vintre og hennes fikentre, hvorom hun har sagt: De er min horelønn, som mine elskere har gitt mig. Og jeg vil gjøre dem til skog, og markens dyr skal ete dem.
- ¹³ Og jeg vil besøke henne for de dager da hun brente røkelse for Ba'alene og pydet sig med nesering og halssmykke og gikk etter sine elskere, men glemte mig, sier Herren.
- ¹⁴ Se, derfor vil jeg lokke henne og føre henne ut i ørkenen og tale vennlig til henne,
- ¹⁵ og så snart hun kommer derfra, vil jeg gi henne hennes vingårder igjen og gjøre Akors dal til en håpets dør for henne; og hun skal takke der, [hun skal takke Herren for de velgjerninger hvormed han i Kana'an mottar henne] som i sin ungdoms dager, som den dag hun drog op fra Egyptens land.
- ¹⁶ Og det skal skje på den dag, sier Herren, at du skal rope: Min mann! Og du skal ikke mere rope til mig: Min Ba'al!
- ¹⁷ Og jeg vil ta Ba'alenes navn bort fra hennes munn, og de skal ikke mere nevnes ved navn.
- ¹⁸ Og jeg vil den dag gjøre en pakt for dem med markens dyr og himmelens fugler og jordens kryp; og bue og sverd og krig vil jeg sønderbryte og utrydde av landet, og jeg vil la dem bo i trygghet.
- ¹⁹ Og jeg vil trolove mig med dig for evig tid; jeg vil trolove mig med dig i rettferdighet og rett, i miskunhet og barmhjertighet,
- ²⁰ og jeg vil trolove mig med dig i trofasthet, og du skal kjenne Herren.
- ²¹ Og det skal skje på den dag at jeg vil bønnhøre, sier Herren, jeg vil bønnhøre himmelen, og den skal bønnhøre jorden,
- ²² og jorden skal bønnhøre kornet og mosten og oljen, og de skal bønnhøre Jisre'el.
- ²³ Og jeg vil plante henne [Israel.] for mig i landet og miskunne mig over Lo-Ruhama, og jeg vil si til Lo-Ammi: Du er mitt folk, og det skal svare: Min Gud!

KAPITTEL 3

Og Herren sa til mig: Gå atter bort og elsk en kvinne som er elsket av sin venn og allikevel driver hor, likesom Herren elsker Israels barn, men de vender sig til andre guder og elsker rosinkaker! [de. den lokkende avgudsdyrkelse]

² Da kjøpte jeg mig en slik kvinne for femten sekel sølv og en homer bygg og en letek [en letek var en halv homer.] bygg.

³ Og jeg sa til henne: I mange dager skal du få sitte alene, uten å drive hor og uten å ha med nogen mann å gjøre; og jeg skal bære mig likedan at mot dig.

⁴ For i mange dager skal Israels barn sitte uten konge og fyrste, uten offer og billedstøtte, uten livkjortel og husguder.

⁵ Derefter skal Israels barn vende om og søke Herren sin Gud og David sin konge, og bevende skal de søke Herren og hans gaver i de siste dager.

KAPITTEL 4

Hør Herrens ord, I Israels barn! For Herren har sak med dem som bor i landet, fordi det ingen sannhet og ingen kjærlighet og ingen gudskunnskap finnes i landet.

² De sverger og lyver, myrder og stjeler og driver hor. De farer frem med vold, og mord følger på mord.

³ Derfor skal landet visne, og alt det som bor der, skal vansmekte, både markens dyr og himmelens fugler, endog havets fisker skal utryddes.

⁴ Allikevel må ingen gå i rette med nogen annen eller refse ham; for ditt folk er lik dem som tretter med en prest.

⁵ Du skal omkomme om dagen, og profeten skal omkomme med dig om natten, og jeg vil tilintetgjøre din mor.

⁶ Mitt folk går til grunne fordi det ikke har kunnskap; fordi du har forkastet kunnskapen, forkaster jeg dig, så du ikke skal tjene mig som prest; du glemte din Guds lov, derfor vil også jeg glemme dine barn.

⁷ Jo flere de blev, dess mere syndet de mot mig; deres ære vil jeg skifte om til skam.

⁸ Av mitt folks synd lever de, og efter deres misgjerning higer de. [Prestene nærer sig av syndofferne og ønsker derfor at folket skal synde rett meget]

⁹ Derfor skal det gå med presten som med folket, og jeg vil besøke ham for hans ferd og gi ham like for hans gjerninger.

¹⁰ De skal ete og ikke bli mette, de skal drive utukt og ikke utbrede sig; for de har holdt op å akte på Herren.

¹¹ Hor og vin og most tar forstanden bort.

¹² Mitt folk spør sitt trestykke til råds, og dets kjepp gir det svar; for utuktens ånd har forvillet dem, så de driver hor og ikke vil stå under sin Gud.

¹³ På fjelltoppene ofrer de, og på haugene brenner de røkelse under eker og popler og terebinter, fordi skyggen der er god; derfor driver eders døtre hor, og eders sønnekoner gjør sig skyldige i ekteskapsbrudd.

¹⁴ Jeg vil ikke besøke eders døtre for deres hor, eller eders sønnekoner for deres ekteskapsbrudd; for mennene går selv avsides med horkvinnene og ofrer med skjøgene. Således går det uforstandige folk til grunne.

¹⁵ Om enn du, Israel, driver hor, så må ikke Juda gjøre sig skyldig i sådant! Gå ikke til Gilgal og dra ikke op til Bet-Aven [de. Betel] og sverg ikke: [på samme tid] Så sant Herren lever!

- ¹⁶ For Israel er som en ustyrlig ku; men nu skal Herren la dem beite som lam på den vide mark.
- ¹⁷ Efra'im er bundet til avgudsbilleder; la ham fare!
- ¹⁸ Deres rus er forbi; utukt har deres skjold [de. høvdinger] drevet, høit har de elsket det som skammelig er.
- ¹⁹ Et stormvær griper dem med sine vinger, [Israel skal bortføres av den assyriske konge] og de skal bli til skamme med sine offer.

KAPITTEL 5

- H**ør dette, I prester, og gi akt, du Israels hus, og du kongehus, vend øret til! For eder gjelder dommen; for en snare har I vært på Mispa og et utspent nett på Tabor.
- ² De er falt dypt i en mangfoldighet av forvillelser; men jeg skal tukte dem alle.
- ³ Jeg kjenner Efra'im, og Israel er ikke skjult for mig; for nu har du drevet utukt, Efra'im! Israel er blitt urent.
- ⁴ Deres gjerninger tillater dem ikke å vende om til sin Gud; for de har en utuktens ånd i sitt indre, og Herren kjenner de ikke.
- ⁵ Og Israels stolthet skal vidne mot det like i dets åsyn, og Israel og Efra'im skal omkomme for sin misgjernings skyld; også Juda skal omkomme med dem.
- ⁶ Med sine får og okser skal de gå for å søke Herren, men ikke finne ham; han har dradd sig bort fra dem.
- ⁷ Mot Herren har de båret sig troløst at, for de har født uekte barn; nu skal nymånen [som de feiret på hedensk vis.] fortære både dem og alt det de eier.
- ⁸ Støt i basun i Gibeå, i trompet i Rama! Blås alarm i Bet-Aven! Fienden er efter dig, Benjamin!
- ⁹ Efra'im skal bli til en ørken på straffens dag; blandt Israels stammer har jeg kunngjort hvad sikkert vil skje.
- ¹⁰ Judas fyrster er blitt lik dem som flytter markeskjell; over dem vil jeg utøse min harme som vann.
- ¹¹ Efra'im blir undertrykt, knust ved dom; for han fant for godt å følge menneskers bud.
- ¹² Og jeg er som møll for Efra'im og som råttighet for Judas hus.
- ¹³ Da Efra'im så sin sykdom og Juda sitt sår, da gikk Efra'im til Assur og sendte bud til kong Jareb; [den stridbare, Assyrias konge] men han skal ikke kunne helbrede eder, og eders sår skal ikke bli lægt.
- ¹⁴ For jeg er som en løve mot Efra'im og som en ungløve mot Judas hus; selv sønderriver jeg og går min vei; jeg bærer byttet bort, og det er ingen som frelser.
- ¹⁵ Jeg vil gå min vei, jeg vil vende tilbake til mitt sted, inntil de erkjenner sig skyldige og søker mitt åsyn; i sin trengsel skal de lete efter mig.

KAPITTEL 6

- K**om, la oss vende om til Herren! For det er han som har sønderrivet, men han vil også læge oss; han slo, men han vil også forbinde oss.
- ² Han vil gjøre oss levende efter to dager; på den tredje dag vil han opreise oss, og vi skal leve for hans åsyn.

- ³ Så la oss lære å kjenne Herren, la oss med iver søke å lære ham å kjenne! Hans opgang er så viss som morgenrøden, og han kommer til oss som regnet, som et vårregn som væter jorden.
- ⁴ Hva skal jeg gjøre med dig, Efra'im? Hva skal jeg gjøre med dig, Juda? For eders kjærlighet er som en morgensky, lik duggen som tidlig går bort.
- ⁵ Derfor har jeg hugget løs på dem ved profetene, drept dem ved min munns ord, og dommene over dig fór ut som et lyn.
- ⁶ For jeg har lyst til kjærlighet og ikke til slakteroffer, og til gudskunnskap mere enn til brennoffer.
- ⁷ Men de har brutt pakten, likesom Adam; der har de vært troløse mot mig.
- ⁸ Gilead er en by med ugjerningsmenn, full av blodspor.
- ⁹ Og lik en røverskare som lurar på folk, er hele presteflokken; de myrder på veien til Sikem; ja, skammelige ting har de gjort.
- ¹⁰ I Israels hus har jeg sett grufulle ting; der driver Efra'im hor, der er Israel blitt urent.
- ¹¹ Også for dig, Juda, er det fastsatt en høst, når jeg gjør ende på mitt folks fangenskap.

KAPITTEL 7

Når jeg vil læge Israel, da åpenbares Efra'ims misgjerning og Samarias ondskap; for de farer med svik, og tyver bryter sig inn, og røverskarer plyndrer utenfor.

- ² Og de tenker ikke på at jeg kommer all deres ondskap i hu; nu har deres gjerninger omringet dem, de er kommet for mitt åsyn.
- ³ Ved sin ondskap gleder de kongen og ved sine løgner fyrstene.
- ⁴ Alle sammen er de horkarler; de ligner en ovn som ophetes av bakeren; han holder bare op med å ilde fra deigen eltes til den er syret.
- ⁵ På vår konges dag drikker fyrstene sig syke av den hete vin; han rekker spottene hånden.
- ⁶ For de gjør sitt hjerte så hett som en ovn mens de lurar; hele natten sover deres baker, [deres lidenskap] om morgenen brenner det som luende ild.
- ⁷ Alle sammen blir de hete som en ovn og fortærer sine dommere; alle deres konger er falt, det er ingen iblandt dem, som kaller på mig.
- ⁸ Efra'im blander sig med folkene; Efra'im er blitt en kake som ikke er vendt.
- ⁹ Fremmede har fortært hans kraft, men han vet det ikke; hans hår er alt gråsprengt, men han vet det ikke.
- ¹⁰ Og Israels stolthet vidner mot ham like i hans åsyn; men de vender ikke om til Herren sin Gud og søker ham ikke til tross for alt dette.
- ¹¹ Men Efra'im er blitt som en enfoldig due, uten forstand; på Egypten kaller de, til Assur går de.
- ¹² Så snart de går, vil jeg spenne ut mitt nett over dem; som himmelens fugler vil jeg dra dem ned; jeg vil tukte dem, som det allerede er forkynt for deres menighet.
- ¹³ Ve dem, at de flyktet bort fra mig! Ædeleggelse over dem, fordi de er falt fra mig! Jeg vilde forløse dem, men de talte løgn imot mig.
- ¹⁴ De roper ikke til mig fra sitt hjerte, men ligger og hylar på sitt leie; de trenger sig sammen for å få korn og most, men fra mig vender de sig bort.
- ¹⁵ Det er jeg som har lært dem op, og som har styrket deres armer; men mot mig har de

ondt i sinne.

¹⁶ De vender sig, men ikke mot det høie; de er blitt som en sviktende bue. Deres fyrster skal falle for sverdet for sin rasende tunges skyld; dette blir dem til spott i Egyptens land.

KAPITTEL 8

Sett basunen for din munn! -- Som en ørn kommer fienden over Herrens hus, fordi de har brutt pakten med mig og forsyndet sig mot min lov.

² De skal rope til mig: Min Gud! Vi israelitter kjenner dig.

³ Israel har støtt det gode fra sig -- fienden skal forfølge ham.

⁴ De har valgt sig konger, som ikke kom fra mig, de har satt inn fyrster, uten at jeg visste om det. Av sitt sølv og gull har de gjort sig avgudsbilleder, så de skulde bli utryddet.

⁵ Motbydelig er din kalv, Samaria! Min vrede er optendt mot dem. Hvor lenge skal renhet synes dem utålelig?

⁶ For et verk av Israel er den, en kunstner har gjort den, og den er ikke nogen gud; ja, til splinter skal den bli Samarias kalv.

⁷ For vind sår de, og storm skal de høste; deres korn får ikke aks, deres grøde gir ikke føde; om den gir noget, skal fremmede opsluke det.

⁸ Israel er opslukt; nu er de blandt folkene lik en ting som ingen bryr sig om;

⁹ for de drog op til Assur lik et villesel, som går sine egne veier; Efra'im tinger om elskov;

¹⁰ men om de enn tinger blandt folkene, vil jeg nu samle dem dit, og de skal begynne å bli færre under storkongens byrder.

¹¹ Fordi Efra'im har gjort sig så mange alter til å synde med, er de blitt ham alter til synd.

¹² Om jeg enn skriver ham mine lover i tusentall, så blir de allikevel aktet for noget fremmed.

¹³ Som offergaver til mig ofrer de kjøtt som de selv eter; Herren har ikke behag i dem. Nu vil han komme deres misgjerning i hu og hjemsøke dem for deres synder -- de skal vende tilbake til Egypten.

¹⁴ Israel glemte sin skaper og bygget sig palasser, og Juda bygget mange faste byer; men jeg vil sende ild mot hans byer, og den skal fortære hans palasser.

KAPITTEL 9

Gled dig ikke, Israel, og juble ikke, likesom folkene! For du har forlatt din Gud i hor; du har elsket horelønn på hvert sted hvor kornet treskes.

² Treskeplassen og vinpersen skal ikke kunne fø dem, og mosten skal slå feil for dem.

³ De skal ikke bli boende i Herrens land; men Efra'im skal vende tilbake til Egypten, og i Assur skal de ete det som er urent.

⁴ De skal ikke ofre vin til drikkoffer for Herren, og deres slakteroffer skal ikke behage ham; som sorgens brød skal de være for dem; alle som eter det, skal bli urene; for sitt brød har de for sig selv, det kommer ikke i Herrens hus.

⁵ Hva vil I gjøre på høitidsdagen, på Herrens festdag?

⁶ For de drar bort for ødeleggelses skyld; Egypten skal samle dem, Memfis begrave dem; deres sølvsmykker skal nesler ta i eie, torner skal vokse i deres telt.

⁷ Kommet er hjemsøkelsens dager, kommet er gjengjeldelsens dager; Israel skal få merke

det: En dåre er profeten, avsindig er åndens mann, fordi din misgjerning er så stor og ditt fiendskap så sterkt.

⁸ Efra'im ser sig om efter andre guder ved siden av min Gud; profeten er en fuglefangersnare på alle hans veier, bare fiendskap i hans Guds hus.

⁹ De er sunket dypt i fordervelse, som i Gibeas dager; han skal komme deres misgjerning i hu, han skal hjemsøke dem for deres synder.

¹⁰ Som druer i ørkenen fant jeg Israel, som den tidligste frukt på et fikentre i dets første tid så jeg eders fedre; men da de kom til Ba'al-Peor, vidde de sig til avgudsdyrkelsen og blev vederstyggelige likesom den de elsket.

¹¹ Efra'ims herlighet skal flyve bort som en fugl. Ingen fødsel, intet fruktsommelig morsliv, ingen undfangelse!

¹² Ja, selv om de opfør sine barn, vil jeg gjøre dem barnløse, så intet menneske blir tilbake; for ve dem når jeg forlater dem!

¹³ Efra'im er, som om jeg så bort til Tyrus, plantet på en eng; men Efra'im må føre sine barn ut til bøddelen.

¹⁴ Gi dem, Herre! -- Ja, hvad skal du gi dem? Gi dem morsliv som føder i utide, og bryster som er uttørket!

¹⁵ All deres ondskap er samlet i Gilgal, ja, der har jeg fattet hat til dem; for deres onde gjerningers skyld vil jeg drive dem ut av mitt hus; jeg vil ikke elske dem mere, alle deres førere er oprørere.

¹⁶ Efra'im er ormstukket, deres rot er blitt tørr, frukt skal de ikke bære; om de enn føder, vil jeg drepe deres dyre livsfrukt.

¹⁷ Min Gud skal forkaste dem, fordi de ikke har hørt på ham, og de skal vanke om blandt folkene som flyktninger.

KAPITTEL 10

Israel er et frodig vintre, som bærer frukt; jo mere frukt han fikk, desto flere alter bygget han; jo bedre det gikk hans land, desto vakrere billedstøtter gjorde han sig.

² Deres hjerte er falskt, nu skal de bøte; han [Herren.] skal bryte ned deres altere og ødelegge deres billedstøtter;

³ ja, nu skal de si: Vi har ingen konge; for vi har ikke fryktet Herren, og kongen, hvad kan vel han gjøre for oss?

⁴ De har talt tomme ord, svoret falsk, inngått forbund, og retten skyter op som giftige urter på markens furer.

⁵ For Bet-Avens [de. Betels] kalv er Samarias innbyggere i angst; ja, dens [kalvens, avgudens.] folk sørger over den, og dens avgudsprester skjelver for den -- for dens herlighet, fordi den er ført bort fra dem.

⁶ Også den skal føres til Assur, som en gave til kong Jareb; skam skal Efra'im høste, og Israel skal skamme sig over sitt råd.

⁷ Samarias konge skal bli borte som en spån på vannets flate.

⁸ Og Avens offerhauger, Israels synd, skal tilintetgjøres; torner og tistler skal skyte op på deres altere, og de skal si til fjellene: Skjul oss! og til haugene: Fall over oss!

⁹ Fra Gibeas dager av har du syndet, Israel! Der [i gibe'ittenes synd.] er de blitt stående, uten at krigen mot nidingene har nådd dem i Gibeas.

¹⁰ Etter min lyst vil jeg tukte dem, og folkeslag skal samles imot dem, når jeg binder dem

fast til begge deres misgjerninger.

11 Efra'im er en opøvd kvige, som gjerne vil treske, men jeg legger et åk på dens fagre hals; jeg vil spenne Efra'im for, Juda skal pløie, Jakob skal harve.

12 Så eder en sæd, som rettferdigheten krever, få eder en høst efter kjærlighetens bud, bryt eder nytt land! For nu er det tiden til å søke Herren, til han kommer og lar rettferdighet regne over eder.

13 I har pløid ugudelighet, I har høstet urett, I har ett løgnens frukt; for du har satt din lit til din ferd og til dine mange helter.

14 Derfor skal det reise sig et krigsbulder blandt dine stammer, og alle dine festninger skal ødelegges, likesom Salman [kanskje Salmanassar.] ødela Bet-Arbel på stridens dag, da både mor og barn blev knust.

15 Sådant skal Betel føre over eder for eders store ondskaps skyld; når det lysner til dag, er det ute, aldeles ute med Israels konge [Hosea.]

KAPITTEL 11

Da Israel var ung, hadde jeg ham kjær, og fra Egypten kalte jeg min sønn.

2 Jo mere de [profetene.] kalte på dem, dess mere gikk de bort fra dem; de ofrer til Ba'alene og brenner røkelse for de utskårne billeder.

3 Og det var da jeg som lærte Efra'im å gå og tok dem på mine armer; men de skjønte ikke at jeg lægte dem.

4 Med menneskebånd drog jeg dem, med kjærlighets rep, og jeg var for dem som de som løfter op åket over kjevene, og jeg gav ham føde.

5 Han skal ikke vende tilbake til Egyptens land, men Assur skal være hans konge; for de vilde ikke vende om.

6 Sverdet skal fare om i hans byer og tilintetgjøre hans bommer og ete om sig -- for deres onde råds skyld;

7 for mitt folk henger fast ved sitt frafall fra mig, og kaller nogen dem til det høie, er det ingen av dem som løfter sitt øie opad.

8 Hvorledes skal jeg kunne gi dig op, Efra'im, gi dig til pris, Israel? Hvorledes skal jeg kunne gi dig op som Adma, gjøre med dig som med Sebo'im? Mitt hjerte vender sig i mig, all min medynk våkner.

9 Jeg vil ikke fullbyrde min brennende vrede, jeg vil ikke atter ødelegge Efra'im; for jeg er Gud og ikke et menneske, den Hellige i din midte; jeg kommer ikke med glødende harme.

10 De skal følge Herren; han skal brøle som en løve; ja, han skal brøle, og bevende skal hans barn komme fra havet;

11 bevende skal de komme som en fugl fra Egypten, som en due fra Assurs land, og jeg vil la dem bo i sine hus, sier Herren.

12 (12:1) Efra'im har omringet mig med løgn, og Israels hus med svik; og Juda er ennu gjenstridig mot Gud, mot den trofaste Hellige.

KAPITTEL 12

(12:2)

Efra'im higer efter vind, han jager efter østenvær; hele dagen dynger han op løgn og ødeleggelse; de inngår pakt med Assur, de fører olje til Egypten.

² (12:3) Herren har trette med Juda, og han skal hjemsøke Jakob for hans ferds skyld, betale ham efter hans gjerninger.

³ (12:4) I mors liv holdt han sin bror i hælen, og i sin manndomskraft kjempet han med Gud.

⁴ (12:5) Han kjempet med engelen og vant; han gråt og bad ham om nåde; i Betel møtte han ham, og der talte han med oss.

⁵ (12:6) Og Herren, hærskares Gud -- Herren er det navn han skal kalles med.

⁶ (12:7) Og du -- til din Gud skal du vende om; hold fast ved miskunnhet og rett, og bi stadig på din Gud!

⁷ (12:8) I Kana'ans [Israel lignes med det kana'anittiske handelsfolk.] hånd er det falsk vekt; å gjøre urett er hans lyst.

⁸ (12:9) Og Efra'im sier: Ja, jeg er blitt rik, har vunnet mig gods; men i alt mitt strev skal ingen kunne finne nogen urett -- nogen synd.

⁹ (12:10) Men jeg er Herren din Gud fra Egyptens land; jeg vil ennu la dig bo i telt likesom i høitidsdagene.

¹⁰ (12:11) Jeg har talt til profetene, og jeg har latt dem se syner i mengde, og gjennom profetene har jeg talt i lignelser.

¹¹ (12:12) Er Gilead fullt av misgjerninger, så skal de også bli rent til intet; har de ofret okser i Gilgal, så skal og deres altere bli som stenrøser langsmed markens furer.

¹² (12:13) Jakob flyktet til Arams land, [de. Mesopotamia] Israel tjente for å vinne en hustru -- for å vinne en hustru vasket han får.

¹³ (12:14) Men ved en profet førte Herren Israel op fra Egypten, og ved en profet vasket han det.

¹⁴ (12:15) Efra'im har vakt bitter harme; derfor skal hans Herre la hans blodskyld komme over ham, og hans hån skal han gjengjelde ham.

KAPITTEL 13

Når Efra'im talte, blev alle redde; han raget høit op i Israel; da førte han skyld over sig ved å dyrke Ba'al og døde.

² Og nu blir de ved å synde og gjøre sig støpte bilder av sitt sølv, avguder efter sin egen forstand, alle sammen håndverkeres arbeid; sådanne er det de taler til -- mennesker som ofrer, kysser kalver!

³ Derfor skal de bli som en morgensky, lik duggen som tidlig svinner bort, lik agner som vinden fører bort fra treskeplassen, og som røk fra et røkfang.

⁴ Men jeg er Herren din Gud fra Egyptens land, og nogen annen Gud enn mig kjenner du ikke, og nogen annen frelser finnes det ikke.

⁵ Det var jeg som sørget for dig i ørkenen, i det brennhete land.

⁶ Fordi deres beite var godt, blev de mette; og da de blev mette, ophøiet de sig i sitt hjerte, og så glemte de mig.

⁷ Da blev jeg mot dem som en løve; som en leopard lurte jeg ved veien;

⁸ jeg vil møte dem som en bjørn som ungene er tatt fra, og sønderrive deres hjertes dekke; [de. deres bryst] jeg vil fortære dem som en løvinne; markens ville dyr skal sønderslites dem.

- ⁹ Det er blitt til din ødeleggelse, Israel, at du har satt dig op imot mig, jeg som er din hjelp.
- ¹⁰ Hvor er da din konge, at han skulde kunne frelse dig i alle dine byer, og dine dommere, om hvem du sa: Gi mig en konge og fyrster?
- ¹¹ Jeg gir dig en konge i min vrede, og jeg tar ham bort igjen i min harme.
- ¹² Efra'ims misgjerning er samlet i en pung, hans synd er gjemt.
- ¹³ Veer som hos en fødende kvinne skal komme over ham. Han er en uforstandig sønn; når tiden er der, kommer han ikke frem i modermunnen.
- ¹⁴ Av dødsrikets vold vil jeg fri dem ut, fra døden vil jeg forløse dem. Død! Hvor er din pest? Dødsrike! Hvor er din sott? Anger er skjult for mine øine [jeg angre ikke hva jeg har lovt.]
- ¹⁵ For han bærer frukt, der han står blandt sine brødre; men det kommer en østenvind, et Herrens vær, som drar op fra ørkenen, og hans brønn blir tom, og hans kilde tørkes ut; den [østenvinden, de assyrerne] røver den hele skatt av kostelige ting.
- ¹⁶ (14:1) Samaria skal bøte fordi det har vært gjenstridig mot sin Gud; for sverdet skal de falle, deres små barn skal knuses, og deres fruktsommelige kvinner opskjæres.

KAPITTEL 14

(14:2)

Vend om, Israel, til Herren din Gud! For du er falt ved din misgjerning.

² (14:3) Kom med ydmyke ord og vend om til Herren! Si til ham: Forlat all misgjerning og ta imot det gode vi kan yde -- la oss betale med okser, med våre leber! [de. med vår takk og pris som offer]

³ (14:4) Assur skal ikke hjelpe oss, på hester vil vi ikke ride, og vi vil ikke mere si til våre henders verk: Vår Gud! For det er hos dig den farløse finner miskunnhet.

⁴ (14:5) Jeg vil læge deres frafall, jeg vil elske dem av hjertet; for min vrede har vendt sig fra dem.

⁵ (14:6) Jeg vil være som dugg for Israel; han skal blomstre som en lilje, og han skal slå røtter som skogen på Libanon.

⁶ (14:7) Hans skudd skal brede sig vidt utover, og hans løv skal skinne som oljetreet, og duften skal han som Libanon.

⁷ (14:8) De som sitter i hans skygge, skal atter avle korn og blomstre som vintreet; minnet om ham skal være som Libanons vin.

⁸ (14:9) Efra'im! Hva har jeg mere med avguder å gjøre? Jeg vil bønnhøre ham og se til ham; jeg er som en grønn cypress, det skal vise sig at din frukt kommer fra mig.

⁹ (14:10) Hvem er vis, så han skjønner dette, forstandig, så han merker sig det? For Herrens veier er rette, og de rettferdige ferdes på dem, men overtrederne snubler der.

For other languages please go to www.wordproject.org